

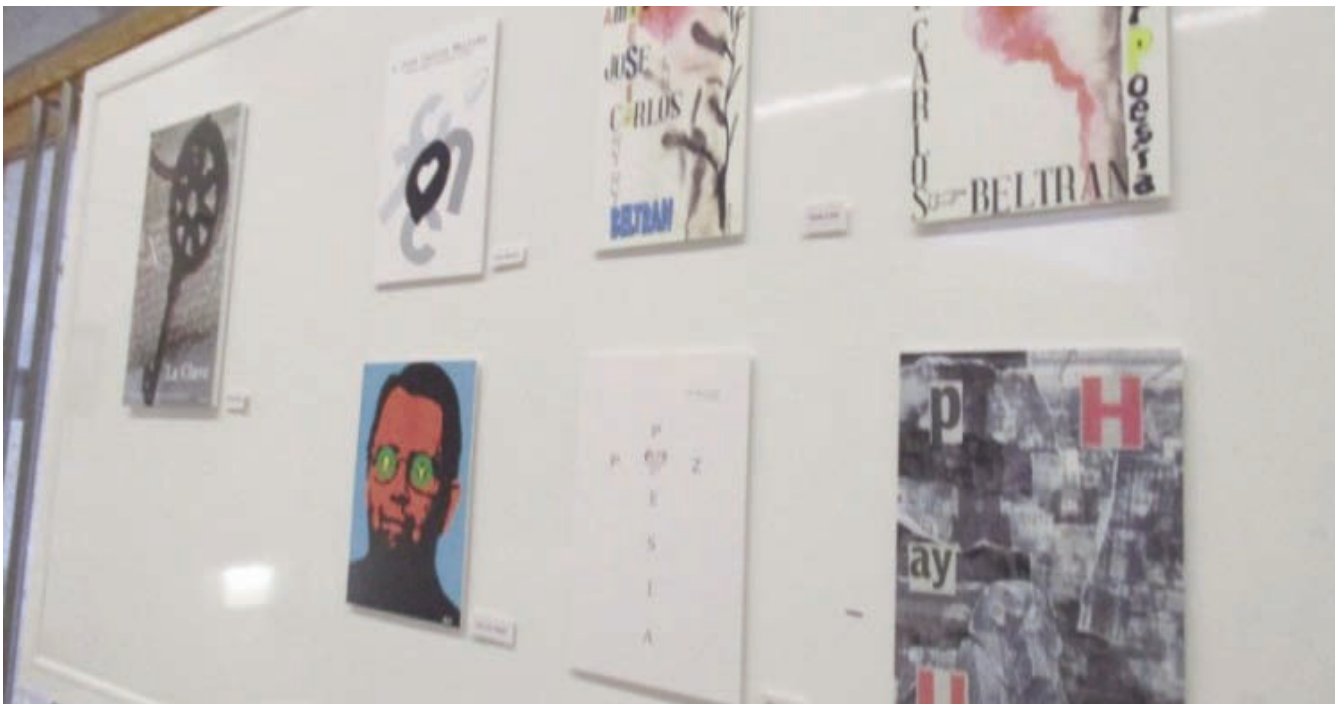
Homenatge a José Carlos Beltrán

text i fotos LACALAMANDA.COM / ALICIA COSCOLLANO

L'edifici Gòtic va acollir fins el dia 30 una exposició d'homenatge a José Carlos Beltrán en commemoració dels desè aniversari de la mort del poeta benicarlando. La seua filla, Laura Beltrán, afirmava que estaven treballant ja feia uns mesos i que per a materialitzar aquest homenatge s'havia ficat en contacte amb Tomàs Camacho i altres poetes, que van voler contribuir amb els seus pomes visuals a aquest tribut al poeta benicarlando. Un homenatge en el qual també han participat els infants del centre Menuts.

Per la seua part, Camacho declarava durant la inauguració que *"la mort prematura de José Carlos Beltrán ens va caure com un jerro d'aigua freda i ens van deixar com et deixa la mort, atònic i sense paraules"*. Posteriorment, a través del Taller de les Paraules i de Cesar Reglero, un referent de la poesia visual, es va organitzar una convocatòria per tal d'elaborar un llibre homenatge que es va dur a terme, però que acabaria per no veure's materialitat, *"el llibre va estar en impremta l'any 2007 i 2008 però tot i que es va ultimar l'edició i sols faltava imprimir-ho, d'un manera misteriosa i inexplicable, el llibre mai no es va publicar en paper, si en canvi en format digital"*. Segons Camacho s'està treballant per tal que l'edició en paper pugui veure la llum.

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles cloïa la inauguració traslladant la satisfacció que senten des del consistori per una mostra que abriga totes les composicions del poeta, i llançava una crida a l'assistència a l'homenatge el dia 30 al mateix edifici Gòtic, amb una lectura de poemes d'autors procedents de diferents punts de l'estat.

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.032
6 maig 2016

1'70 euros

la veu de Benicarló

RAÚL RESINO CUINER DE L'ANY

POESIA VISUAL: Homenatge a José Carlos Beltrán

1032

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Les cuines de Benicarló.

Com aquesta setmana la notícia de portada és tan bona, ens podem permetre una mica d'humor i traure-li punta a l'assumpte: Raúl Resino, cuiner de l'any.

En els últims temps, Benicarló està adquirint fama de paradís gastronòmic, la qual cosa ens ve de meravella perquè pel que fa a turisme no ens mengem ni un torró. No obstant, cal subratllar que les últimes fites culinàries, encara que gestades a Benicarló, són obra de forasters, dit açò amb tot l'afecte del món: Resino és madrileny, Maribel Masterchef és aragonesa i l'alcaldeessa Xaro

Miralles, que aquesta passada setmana va triomfar en els fogons del Setrill, és també d'un altre poble. Com a vertader amo dels fogons benicarlandos recordarem a Jaime Mundo i les seues famoses remenades de paelles. En fi, tota una amalgama de cuiners adoptius amb el paraigua benicarlanado com a fons. I mentre la gastronomia benicarlanda d'alta volada aconsegueix l'Olimp, els ciutadans del carrer hem hagut de patir un estiu sense els gelats de Pepito, una cosa que mai oblidarem ni perdonarem per molt que passen els segles. En definitiva, una alegria gran, de tenir un restaurant d'aquesta categoria al nostre poble. No és l'únic lloc on es menja de meravella, per descomptat, doncs ací triomfa des del més senzill entrepà... fins al plat més elaborat. A açò cal sumar-li les joves promeses que s'estan formant en el Centre de Formació Professional i l'èxit que tenen totes les activitats culturals que sumen a l'enriquiment de l'ànima, la satisfacció de l'estómac. I és que les dos van de la mà. Acabem advertint les autoritats que, amb l'excés culinari i l'arribada de l'estiu, el passeig del colesterol s'està posant de gent com la Gran Via madrilenya. Benicarló: ciutat del bon menjar... i del xandall!

Deixant de banda aquesta nota divertida, l'enhorabona més efusiva a Raúl Resino pel seu premi i per aconseguir, amb el seu treball, ficar Benicarló en el mapa gastronòmic estatal actual. Gràcies.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: A la protectora d'animals SOSCAN, que aquesta setmana ha realitzat una gala benèfica. Malgrat les dificultats que comporta la seua labor, la protectora segueix endavant i gràcies a ells se salven molts gossos que, d'una altra manera, no tindrien una altra eixida que la mort. Ànim!

Carxofa 2: A títol pòstum, a Jose Carlos Beltrán, que tant va fer per la cultura a Benicarló, i que ha sigut homenatjat per familiars i amics. Entre altres coses, gràcies a ell, Benicarló ocupa un lloc d'honor en el mapa de la Poesia Visual. Una abraçada, José Carlos!

Carxofa 3: Per al Pont de lletres, associació d'escriptors castellonencs que va dedicar un homenatge dilluns passat a Manolo Garcia Grau en l'aniversari del seu traspàs.

Panissola: Als usuaris del carril bici-vorera del passeig del colesterol que no es fixen que aquesta via no és una autopista per a fer curses. Aquesta setmana hem tingut un gran disgust per culpa de la col·lisió d'un ciclista amb un vianant, i no passen més coses perquè Déu no vol. Per favor, una mica de civisme.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Reunió comarcal de Judo als Jocs Esportius Castelló-Nord

text i foto VICENT FERRER

Al tatami del Pavelló Poliesportiu de Benicarló es va celebrar el cap de setmana passat, organitzat per la regidoria d'Esports i el Club Judo Benicarló, una trobada comarcal de joc en les categories pre-benjamí, benjamí i aleví. Després de la competició es va procedir al lliurament de nous cinturons als judoques. Tot açò davant un nombrós públic que va aplaudir les actuacions dels joves esportistes.

Els resultats van ser els següents:

Pre-benjamins, menys de 26 quilos: 1) Itziar Querol. 2) Bianca Luhastic. 3) Anwar Eddahbi. 4) Soufyan Faadouch. 5) Adil Saidi.

Pre-benjamins, menys de 30 quilos: 1) Silvia Vinya. 2) Salma Tagiri. 3) Nihad Duied.

Benjamins, menys de 30 quilos: 1) Albert Lores. 2) Ethan Cerboni.

Benjamins, més de 42 quilos: 1) Lina Tahiri. 2) Martina Moreno. 3) Estefanía Luhastic.

Alevins, menys de 42 quilos: 1) Faris Ben Estimar. 2) Zacaria Ahagan. 3) Rida Bouazza. 4) Amin Akhbiza.

Alevins, menys de 52 quilos: 1) Achraf Edderrouech. 2) Lucas Badea.

Es va aprofitar l'ocasió per a fer el lliurament del canvi de cinturons merescuts per superar les proves que es demanen per a cada categoria.

Amb el cinto Semi-groc: Salma Tagiri, Lina Tagiri, Ethan Cerboni, Martina Moreno.

Amb el cinto groc: Silvia Vinya, Itziar Querol.

Amb el cinto semi-taronja: Albert Lores, Brian Querol.

Amb el cinto Taronja: Mikel Vinya.

Missió complerta

text VICENT T. PERIS

Ara ja puc dir definitivament que el meu estimat CDB ha assolit els objectes que tenia per a aquesta temporada. O almenys els que jo pensava que s'havien d'aconseguir. En primer lloc, i com a gran fita, el nostre equip jugarà, una temporada més, a la Regional Preferent. Fins i tot cap la possibilitat de que siga l'únic equip de la comarca que milite en aquesta categoria, perquè el Vinaròs ja fa dies que està a primera regional i ha batut tots els rècords de menor quantitat de punts i gols encaixats, i l'Alcalà s'està jugant la permanència ocupant l'antepenúltim lloc de la classificació. Però també cabia la possibilitat de que algun equip comarcal assolís l'ascens, però m'han dit que el San Jorge ja no pot pujar. Resumint, que l'Alcalà no depèn d'ell, però encara té possibilitats de salvar la categoria. Si per una d'aquelles no ho aconseguís, seriem el focus d'atenció futbolística comarcal i se suposa que no hi hauria tanta competència a l'hora de fer hipotètics fitxatges. Però no se sap mai. La meua experiència em diu que dins del món del futbol hi ha una espècie que va de club en club per tal de perjudicar al nostre Benicarló. Ja vorem què passa.

El segon repte aconseguit, encara que algú puga pensar que aquesta temporada no té molt de mèrit, és la doble victòria davant el nostre etern rival, el Vinaròs. Aquest segon triomf es va assolir aquest passat diumenge al seu camp. Un contundent zero a tres -que haguera pogut perfectament ser un zero set- va dissipar tots els dubtes que algun malastruc encara albergava dins seu. Tot i que diuen alguns que la primera part va ser prou avorrida, a la segona va quedar encara més clar la superioritat del nostre davant un innocent equip que prou de mèrit té d'haver acabat la competició. Poca cosa més es pot dir d'un partit que no passarà a la història per la seua intensitat, però sí que quedarà el resultat obtingut pels nostres al camp de l'etern rival que la temporada vinent militarà a la Primera Regional sempre i quan no vinga una reestructuració de grups o algun romanç per l'estil que el puga salvar "in extremis", que diu lo papa que no seria la primera vegada que els passa.

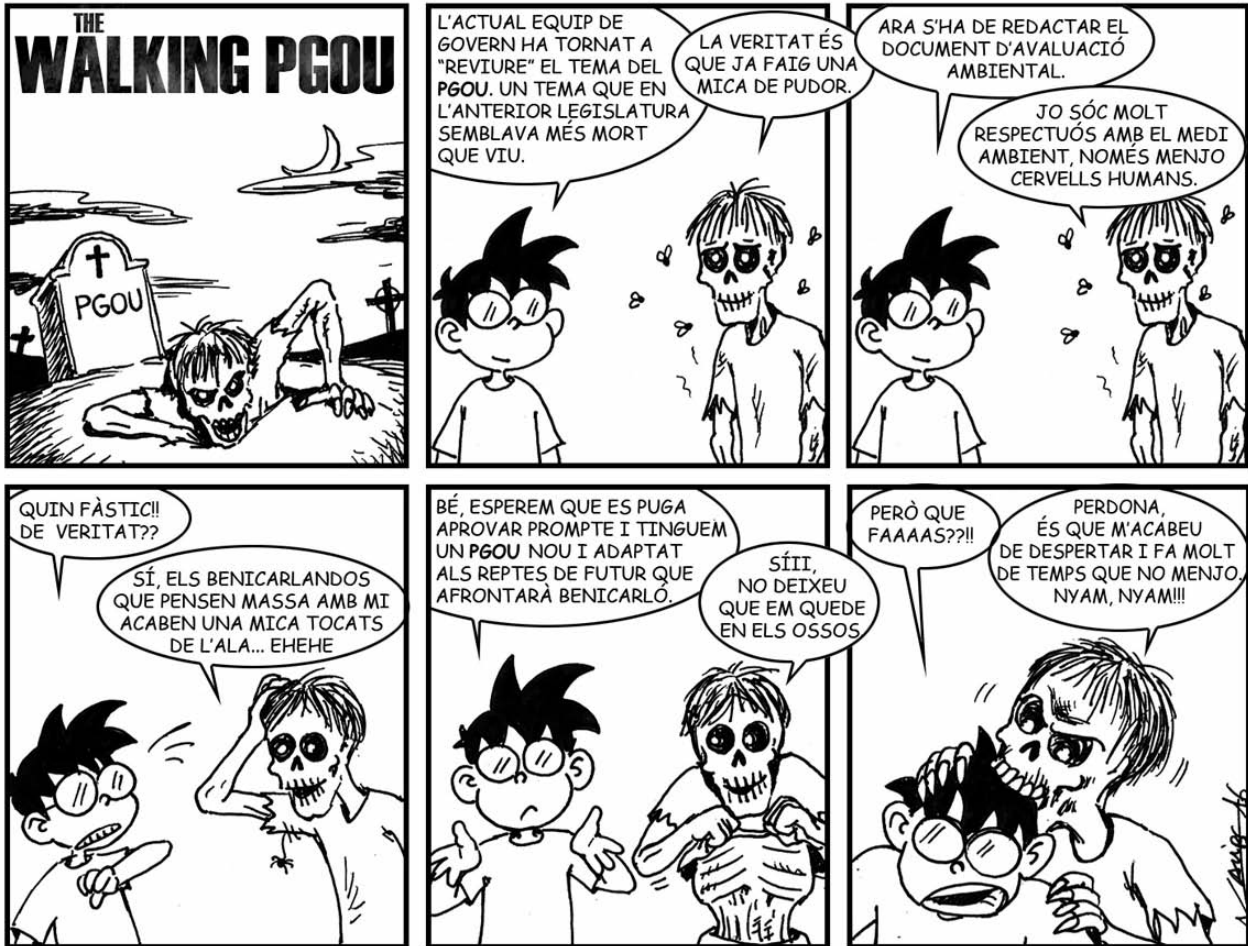
Poca gent al camp hi havia. Diuen que un parell de cinquantenes, de les quals un seixanta per cent eres seguidors de l'equip visitant i la resta una mica de tot, pares, amics i algun aficionat. Malament ho té el nostre etern rival amb allò que es va veure i viure al camp. Però sempre s'ha de tenir una esperança, i en qualsevol moment poden veure una llum al final de túnel. Aquesta vegada la llum els podria vindre del foc de la combustió un esplèndid cigar havà. Perquè segons que m'han contat, a la llotja presidencial, assegut al

costat del president de l'equip local, es trobava un senyor que m'han dit que va ser president del nostre club. Aquest respectable senyor, gran fumador de cigars, deu tenir la clau que ha de fer reviscolar el club que vesteix de blanc i blau. Diuen que és l'advocat del club vinarossenc, i un gran professional que ha negociat amb els jugadors que la temporada passada no van cobrar tot allò que se'ls havia promès. Es veu que van arribar a un acord que preveia el pagament d'una quantitat de diners dins d'uns terminis establerts per ambdues parts. Ara, allò que jo no sé són les quantitats ni els

terminis, ni si ja s'han fet efectius o no. Això són coses que no m'interessen però que no està malament recordar, però si que vaig notar que hi havia una mica de ressentiment cap a aquell que es veu que havia segut president del nostre club. En fi, allà cadascun amb la seua consciència, responsabilitat i escrúpols, que jo no tinc res a dir.

El proper diumenge, a les cinc i quart ens juguem no res al camp de l'Alcalà. Ells es juguen molt, i suposo que sortiran a camp a mossegar i guanyar el partit de la millor manera possible. Sincerament espero que guanyem el partit, i no m'importa si perjudiquem als gaspatxers. Estic segur que ells farien el mateix.

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia
diario digital de benicarló

A Benicarló tenim el guanyador del Millor Cuiner de l'any, Raúl Resino

text REDACCIÓ

AMB ELS PEUS A TERRA

No feia ni 24 hores que Raúl Resino alçava el guardó de Millor Cuiner de l'any quan es posava de nou al comandament dels fogons. En aquest cas, els del seu restaurant a Benicarló.

El menú amb el que Raúl Resino ha aconseguit el primer premi ha estat *Escamarlà en dos passos* com entrant. El plat principal compost per *Juliola amb all i pebre de carxofes i mini tomàquets 20 hores*. “Una juliola, un peix de morralla que generalment només s'utilitza per a fer brou”. Resino va compondre una simfonia de sabors amb ell, acompanyant-la de les seues estimades carxofes de Benicarló, que l'han volgut acompanyar fins al concurs, malgrat que habitualment en aquestes dates no solen estar en el seu millor moment. “El meu productor em va dir que no em preocupara de res, que ell me les facilitaria com a mi m'agraden, menudes”. I així va ser. I de postres, *Esfera de xulla sobre mosaic de cítrics i torró d'ametla*. La gran final d'aquest prestigiós certamen gastronòmic nacional es va celebrar el 28 d'abril a l'espai The Alimentària Experience, dins del Saló Restaurama en el marc de la Fira Alimentària 2016. En ell, Raúl Resino i el seu ajudant Daniel Martínez Jareño, han hagut de competir amb altres set cuiners guanyadors de les quatre semifinals celebrades a Tenerife, Barcelona, Bilbao i Madrid, que aspiraven a convertir-se en el millor de la seua professió. Els participants en la gran final, han elaborat, al llarg de cinc hores, un menú compost per un entrant, un plat principal i unes postres amb un valor màxim de 16 €.

Divendres al migdia no tenia ni el guardó en el local, ja que “he vingut directe del concurs ací. Han estat dos dies d'infart, quasi sense dormir, però no podem baixar la guàrdia al restaurant”. El telèfon del *Santa Sanctorum* del millor xef espanyol tirava fum. Reserves de tota Espanya omplien sense parar el llibre de cites. Amb el sabor encara del triomf a la boca, Resino, ho tenia clar: “nosaltres som els mateixos que abans de guanyar el premi. De fet, tots els caps de setmana d'agost fa temps que estan complets”. El premi rebut en el marc de la fira Alimentària de Barcelona no és obra d'un dia. “Són molts anys darrere dels fogons” experimentant, treballant, investigant i sobretot, millorant. “Faig el que m'agrada, com m'agrada i on m'agrada”, puntualitza. De fet, no té pensat moure's del seu recòndit restaurant de Benicarló malgrat que “han vingut immobiliàries oferint-me locals a Castelló. I jo els contesto (irònicament), que ara m'assabento que em vull canviar de lloc. Viu molt a gust a Benicarló, ací hi ha gent que m'ha donat suport des del principi i que ha cregut en mi”.

De fet, què seria de Raúl Resino sense la cuina de proximitat a la qual ha acostumat als seus fogons? “El concurs és un aparador a nivell nacional, no hi ha dubte. Però nosaltres hem de tenir els peus a la terra i cuinar cada dia millor. No cal creure-s'ho, no tenim marge d'error”, assegura convençut. Divendres, les xicotetes coses del dia a dia de la cuina s'intercalaven amb cridades de periodistes nacionals que no deixaven de preguntar. El cuiner més buscat d'Espanya tenia temps per a atendre'ls a tots amb

El CA Baix Maestrat va sumar quatre medalles al campionat provincial escolar

text i fotos VICENT FERRER

Dissabte passat es va celebrar a les pistes d'atletisme de Castelló una jornada del Campionat Provincial Escolar d'Atletisme, per a atletes de les categories aleví, infantil i cadet.

En salt amb perxa les infantils Judith Forés i Cristina Cervera, es van emportar l'or i la plata respectivament en saltar ambdues 2,32 metres, venent Judith en realitzar un menor nombre de salts nuls. Ambdues atletes van millorar les seues marques personals. En categoria masculina, Thiago, va finalitzar segon després de realitzar diversos salts extres de desempat per la primera posició, elevant la seua marca personal fins a 2,20 metres. Miquel Cucala va saltar 1,85 en perxa millorant el seu anterior registre en 35 cm.

En els 80 llistos Judith va aconseguir 11: 80, Cristina 12:33 i Miquel 12:39. En disc van participar Pedro Campoy amb un millor llançament de 17,81 i Thiago amb 17,64. En salt d'altura cadet, Mariam Chelli es va penjar el bronze en saltar 2,34, millorant en 9 cm la seua anterior marca. En els 100 metres va parar el crono en 14:82. Per la seua banda Hajiba l'Hajizi va córrer aquesta mateixa prova en 14:37.

Ismael Zahaf va finalitzar quart en martell amb 16,24 metres i va fer els 2.000 metres en 8 minuts, i lmad Chelli va acabar amb 8:54. Judith, Cristina i Thiago en perxa, i Rita Jiménez en marxa, van ser seleccionats per la província de Castelló per a disputar el campionat interprovincial.

Per la seua banda l'atleta del CA Baix Maestrat, Rosa Gilabert va finalitzar en tercera posició de la categoria veterana del 5 K de Vila-real.

Gimnàstica: Noa Ros i María Añó segones en Portugal

text i fotos VICENT FERRER

El cap de setmana passat, la delegació de la comunitat valenciana de gimnàstica rítmica va viatjar fins a Maia (Portugal) per a competir en l'AGN Cup 2016.

L'equip junior valencià, que va estar format per Noa Ros i María Añó, va aconseguir pujar-se al podi amb una brillant actuació de les seues dues gimnastes i aconseguir la medalla de plata per darrere de les sempre inassolibles gimnastes de Rússia.

Noa i María van presentar 8 exercicis que els va valdre la plata per equips i la classificació a les finals per aparells de corda, cèrcol, pilota i maces. A més, María Añó va obtenir la medalla de plata en la classificació general per darrere de la russa Anna Lebedev i Noa Ros va ser cinquena per darrere de la portuguesa que jugava a casa Rita Araujo i la russa Anna Chukanova.

La benicarlanda María Añó va aconseguir dues medalles de plata en les finals de corda i cèrcol per darrere d'una russa i irlandesa respectivament.

Tota una fita per a aquestes xiques que es juguen la seua plaça per a l'Europeu junior que se celebrarà en Holon, Jerusalem, el pròxim mes juny.

Enhorabona a aquestes dues campeoníssimes i, per descomptat, a les seues entrenadores Manola Belda i Blanca López i desitjar-los moltíssima sort en aquesta temporada plena d'èxits i de somnis complits.

El Circuit del Collet exhibirà el millor motocròs de base

text I fotos REDACCI

El 14 i 15 de maig es disputarà al Circuit del Collet el Campionat d'Espanya de Motocròs en les categories MX50, MX65, femení i sub-18. Enguany s'ha apostat pel motocròs de base per donar a conèixer aquestes categories a tots els públics.

El cap de setmana del 14 i 15 de maig, el motor serà el protagonista de l'agenda esportiva de Benicarló. El Circuit del Collet, un dels millors del circuit valencià, acollirà el Campionat d'Espanya de Motocròs en diverses categories de base, com són MX50 (de 6 a 9 anys), MX65 (de 7 a 12 anys), femení i sub-18. L'activitat començarà dissabte amb les verificacions i continuarà diumenge amb els entrenaments i les curses oficials de cadascuna de les categories.

Enguany, el Motoclub Benicarló ha apostat per separar el campionat d'Espanya del campionat territorial «amb l'objectiu de donar a les dos competicions el seu propi protagonisme» segons han explicat els representants del club i ha traslladat la competició autonòmica al 18 de setembre. A més, s'ha volgut donar un especial protagonisme a les categories de base, per tal de donar-les a conèixer a tots els públics. El regidor d'Esports, Carlos Flos, ha destacat especialment aquesta aposta pels més joves, «en la línia del treball que fem des de la Regidoria d'Esports», i ha agraït el treball que es fa des del Motoclub per apropar el motocròs a tots els aficionats de la comarca «amb competicions tan importants com un campionat d'Espanya».

Segons l'organització, està previst que participen uns 100 pilots entre totes les categories. El preu de l'entrada serà de 5 euros.

ve de la pàgina anterior

molta amabilitat. "L'objectiu és ser cada dia millors amb nosaltres mateixos, les portes estan a obertes per a tots", deia. Amb la lluentor del triomf encara en la retina, Raúl Resino obria de nou les portes del seu restaurant divendres a la nit. Uns pocs privilegiats tenien el plaer de degustar el, ara sí, coronat, menú del Millor Cuiner d'Espanya.

Bon apetit.

UN TREBALL D'ANYS DE FORMACIÓ

Resino va nàixer fa 37 anys (Madrid). Ha realitzat estades amb Martín Berasategui, El Raco de Can Fabes (tres estrelles michelín), El Celler de Can Roca, Zuberoa, Koldo Royo i el Restaurant Suzaku a Tòquio. Va passar per xicotets restaurants a Madrid i Castelló, fins que es va endinsar en el món de l'alta cuina de la mà de l'hotel Hostal de la Gavina – 5 estrelles gran luxe. També ha treballat com segon de cuina en el restaurant l'Olivera de l'hotel La Residència a Denia, com Xef Executive en l'Hotel Ca Simoneta (Canyamel), i sent cap de cuina en els restaurants Tahini i Satyricon de Mallorca. El restaurant de Raúl Resino a Benicarló és un local de 40 comensals en el qual es treballa sense carta, amb un menú gastronòmic de 10 plats que canvia cada 15 dies. Aquests menús s'elaboren exclusivament amb productes locals del Maestrat i de la nostra costa procedents de les llotges de la zona i de les hortes pròximes. Amb aquesta matèria primera excepcional, Raúl Resino, ha creat un estil de cuina propi al qual incorpora tècniques d'avantguarda a la base de la cuina tradicional de la zona.

EL CONCURS

El Concurs Cuiner de l'Any és un prestigiós certamen que s'ha consolidat en el panorama gastronòmic nacional, on es premia l'excel·lència a la cuina. Els guanyadors de les

anteriors edicions són, actualment, grans xefs, que, posteriorment, han aconseguit estrelles Michelin com: Jordi Cruz (1ª Edició), Beatriz Sotelo (2ª Edició), José Carlos Fuentes (3ª Edició), Víctor Manuel Rodrigo (4ª Edició) i Joaquín Baeza (5ª Edició). Els encarregats de prendre la difícil decisió de triar al guanyador del VI Concurs Cuiner de l'Any han estat: Martín Berasategui, restaurant Martín Berasategui (3*); Oriol Castro, restaurant Gaudir (1*); Diego Guerrero, restaurant Dstage (1*); José Carlos Fuentes, restaurant Terra (1*), de l'Hotel Valdepalacios i guanyador del 3r Concurs Cuiner de l'Any; Joaquín Baeza Rufete, restaurant Baeza Rufete i guanyador del V Concurs Cuiner de l'Any; Xanty Elias, restaurant Acanthum (1*); Sebastián Frank, restaurant Horváth (2*) i guanyador del 1r Koch des Jahres; Christian Sturm-Willms, restaurant Bonner Yunico im Kameha Grand (1*) i guanyador del 2n Koch des Jahres. A més, formaren part del jurat tècnic Juan Espinosa, xef i director comercial de Manitowoc, i Alfonso Salido, xef executiu de Jospes, i com director tècnic, Jaime Castellón.

PADRINS DE LECTURA AL MARQUÉS

text CPMB

Des de fa quatre cursos, el nostre centre organitza una de les activitats més boniques que fem al voltant del llenguatge escrit, de l'animació lectora i dels intercanvis entre alumnes de diferents edats: la dels PADRINS DE LECTURA.

Es tracta d'una activitat en que els alumnes de 6è de Primària apadrinen els xiquets i les xiquetes d'Infantil 5 anys. En un primer moment quan es formen les parelles de menuts (fillols) i grans (padrins), aquests últims els fan una entrevista als seus fillols per esbrinar què els agrada, quins són els seus amics, què volen ser de grans, a què li tenen por..., amb l'objectiu d'escriure'ls un conte personalitzat a cadascun, conte que, després de passar a net, decorat i plastificat, els regalen el dia de Sant Jordi. Només cal veure les cares d'il·lusió dels menuts quan reben i escolten el seu conte, i la sorpresa dels padrins

quan descobreixen que molts ja es llancen a llegir i que han guanyat un amic o amiga especial per sempre. Tot plegat, és la millor manera de fer animació lectora, perquè... qui no vol llegir si el recolze el seu padri de lectura al costat?

IFF ESQUIVA PAGAR 8 MILIONS A HISENDA EN EL SUPREM

text REDACCI

Un dels majors fabricants internacionals de fragàncies i aromes, la multinacional nord-americana International Flavors & Fragrances (IFF), s'ha alliberat d'un llast relacionat amb la seua factoria de Benicarló, una de les seues majors plantes mundials i en la qual treballen més de 200 persones.

El Tribunal Suprem ha donat la raó a l'empresa nord-americana i ha anul·lat una liquidació per la qual Hisenda li reclamava més de 8,1 milions per l'impost de transmissions, que a més havia estat avalada per altra sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Les disputes entre l'Agència Tributària i el grup IFF no són noves. Ambdós han arribat a mantenir litigis per imports milionaris corresponents a les dècades de 1990 i 2000, en la seua majoria pels dividendes abonats a filials d'altres països. En el cas que ha anul·lat ara la sentència del passat febrer, l'origen es troba en la reestructuració societària que el grup va portar a terme en 2002. IFF Latin American Holdings va realitzar una ampliació de capital que el seu soci únic, una filial del grup a Holanda, va subscriure la directiva europea que promou la lliure circulació de capitals.

El Suprem reconeix que una sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 2009 estableix que la directiva

imposava als "Estats l'atorgament d'una exempció obligatòria i incondicional de l'impost sobre les aportacions en favor de les operacions de reestructuració". L'única excepció possible és el frau, però "no poden basar-se en una sospita general de frau", sinó que autoritats nacionals han de provar cas a cas, una cosa que considera que no s'ha produït. IFF, de fet, ja ha revertit els 9,8 milions d'euros que havia aprovionat en els seus comptes per aquest litigi fiscal, segons va reflectir en el seu informe de 2015, que va tancar amb ingressos de més de 3.000 milions de dòlars. IFF Benicarló va registrar una xifra de negoci de 143,15 milions en 2014 i un benefici net de 20 milions, el doble que un any abans aportant les accions d'IFF Benicarló, la societat productiva castellonenca. L'empresa considerava aqueixa operació exempta, però la inspecció va emetre un dur informe en el qual assenyalava que buscava "la imputació de nous i quantiosos costos financers per a les entitats pertanyents al grup espanyol que disminueixen fraudulentament les seues bases imposables". La inspecció reclamava la liquidació de 6,76 milions per l'impost de transmissions patrimonials i altres 1,37 milions addicionals d'interessos de demora. En total 8,16 milions. Una reclamació que el Tribunal Econòmic Administratiu Central va protegir en 2010, igual que una sentència posterior de TSJ de Madrid en 2013. No obstant això, el Suprem ha acceptat el recurs presentat per IFF al considerar que la sentència del TSJ no responia a la qüestió que havia plantejat la companyia.

50 ANYS APRENT JUNT: 29 DE MAIG, FESTA A SANT GREGORI

text Coordinadora del 50è aniversari del Catalán

Estimats/des exmembres de la Comunitat educativa del Mestre Francesc Catalán ens adreçem per informar-vos que aquest curs 2015-2016 l'escola fa 50 anys que va començar a funcionar, per aquest motiu, des de l'escola, estem preparat diferents activitats per commemorar aquest fet.

Entre les moltes activitats pensades, el diumenge 29 de maig volem trobar-nos tots a l'ermita de sant Gregori per a celebrar un DINAR DE RETROBADA.

Volem que siga una FESTA, adreçada tant als que hi som ara a l'escola com aquells que ja no formen part d'ella però encara se senten part d'ella, per passar un dia divertit i de germanor.

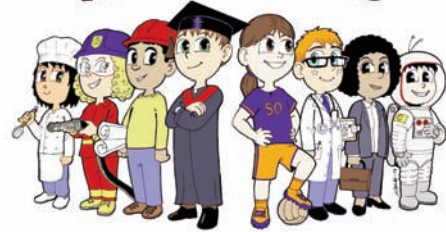
Per això desitgem facilitar al màxim gaudir d'aquest dia, i com creiem que el més important es passar unes hores junts, el dinar no hauria de ser cap entrebanc, per aquest motiu hem decidit buscar una empresa que ens faça una paella per a tots, ara bé si aquesta opció a algú no li bé de gust no hi ha cap problema de portar-se el dinar de casa o fer-se allí una altra cosa.

Carta a la directora

Una mare jove, monyo de perruqueria, texans de marca ajustats amb lluentonets a les butxaques del darrere, sandàlies de xarol altes, ulleres de sol model Isabel Pantoja entrant i sortint de la presó, brusa exageradament primaveral pels colors exageradament vius, duu de la maneta un xiquet rosset d'allò més guapet. La criatura deu estar pels cinc anys, uniforme d'un col·legi públic concertat religiós i quatre clavellets a la maneta que li queda lliure, es deixa arrossegar i no sap si fa tard o no. Iepa! He dit quatre clavellets? És clar, deu ser el mes de Maria, el mes de la flores. Ni me'n recordava, que maaaaaadre nuestra es, que madre nuestra es! Las flores a María. Ni sé els anys.

María, pobra dona. Quanta resignació. Seràs la Mare de Déu. Val, gràcies! Et casaràs amb Josep. Val, ja em va bé! Et

50 ANYS APRENT JUNT

Per això per començar a coordinar la festa a Sant Gregori ens interessaria conèixer el més aviat possible si voleu participar, per tal de tancar els nombre de racions de la paella com per a saber les necessitats de taules, cadires,...

El preu encara està per decidir.

Si voleu apuntar-vos i dir-nos quants sereu, podeu fer servir aquests mitjans:

- telefonar al 964 33 64 70
- telefonar al 695 92 15 76
- correu electrònic: 12003407@gva.es
- passar per l'escola.

El mes de la flores

mataran el fill. Val, com te'n passes colomet! Bona dona Maria, la millor de totes, sense dubte.

De Maries n'està el poble ple. I hi deu haver de tot. Igual a la mare moderna que porta el seu querubinet a una escola que no hi haja morets també li diuen Maria i és molt bona persona. Però també hi deu haver Maries menys amables en el sentit mé etimològic de la paraula, més malcarades i iracundes i amb ganes de tocar la fava.

Con flores aaaa porfíííí, que madre nuestra és. De nuevo aquí nos tieeeenes, purísima doncella...

J. Soto

La Veu de Benicarló
20 anys, 100 còmics

UN LLIBRE IMPRESCINDIBLE PER A CADUFEROS I FORASTERS!!!

LA VEU DE BENICARL

20 ANYS, 100
C MICS

per XAVI BURRIEL

A LA VENDA A LA LLIBRER "A

Interruptus

text CARLES MULET

Si no hi ha cap cataclisme i no tenim eleccions autonòmiques, en menys d'un any hauré estat formant part de tres legislatures al Senat.

Vaig ser nomenat senador territorial a finals juliol de 2015, per les Corts Valencianes, i clar, en agost no hi havia període de sessions. Crec que vaig començar amb un plenari a meitat de setembre; on aplegues al final d'una legislatura, amb el PP volent embutir en els pocs plenaris que queden totes les lleis, reformes, i atrocitats vàries que venien del Congrés.

I aplegues a un cambra a soles, sense cap precedent del teu partit o coalició, sense cap preparació ni explicació prèvia... i quan ja saps més o menys no perdre't pels passadissos d'aquell edifici, et convoquen eleccions, es dissolen les Corts Generals a meitat octubre, i decau tot el que havies presentat.

Compares, més de 2000 iniciatives enregistrades, i gentola que va entrar el mateix dia que tu, (Rita, Alberto Fabra...) no han fet absolutament res de res.

De les peticions de documentació, preguntes orals, escrites, peticions de compareixença fets... pràcticament cap va donar fruit i van decaure.

I entres de nou com actor secundari, terciari, o ves a saber què, entres en campanya electoral de nou... i passen els mesos.

Des d'octubre fins al 13 de gener quan es torne a constituir el Senat i el Congrés, sense poder fer res per al que en teoria has estat triat. I entre el temps perdut a vore si ens deixen tindre grup propi o hem d'estar en un compartit, i amb un govern en funcions, que en teoria no pot fer pràcticament res, però va fent i desfent amb tota la maldat possible.

Ens temíem el pitjor ja, quan el PSOE decideix en el Senat col·locar amb PNV en la Mesa en lloc de als grups del canvi, i mentre entre els membres de la mesa accepten donar-li grup propi a PNV, ERC i DiLL però no a nosaltres (Compromís, En Comú Podem i Mareas), més o menys, el que estava passant al Congrés.

A pesar de tot això, celebrem quatre plenaris amb la probable possibilitat d'anar a eleccions, què fèiem?, ens quedaven de braços creuats, o treballàvem?... I des del minut zero, a pesar de tindre a un govern que no compareixia ni donava la cara, a currar, peticions de compareixences, preguntes escrites i orals, mocions, propostes concretes, més de 6200 iniciatives en tres mesos i mig... mentre els senadors del PP valencians, territorials o triats per demarcacions provincials, no han fet absolutament res.

I ara de nou, la baixa i indemnització com a senador (a pesar de continuar sent-ho per ser de designació autonòmica), i de nou en campanya, i de nou a decaure totes les iniciatives presentades, i a esperar ara, a tindre un millor resultat; per exemple, si en les passades haguérem fet el "mailing" també a Castelló i Alacant, hauríem tret representació segura en la cambra alta per estes demarcacions, dels errors hem d'aprendre.

La sensació d'un any perdut, és gran...

Per a què val el Senat?, perquè permetem que siga un santuari per a gent com Barberà i altres que no han tingut el més mínim interès no ja treballar-se cap proposta, sinó ni votar a favor de les que beneficien el territori que en teoria representen?.

Per això, a pesar del cansament propi i en especial de la gent, dels votants, en tornar-los a demanar voten de nou, serà el moment per intentar noves majories, perquè la gent que vaja a les institucions vaja per treballar, per al seu territori, per a la seua gent; per això, valdrà un nou esforç, per aconseguir, ara sí, noves majories de la gent que ha estat castigada fins ara per un sistema que premia als majoritaris i castiga als minoritaris; ara, els majoritaris podem ser els altres; i començar a fer política i posar les institucions al servei de les persones. Ara, sí pot ser per fi el moment.

L'Ajuntament acorda vies de col·laboració amb la protectora Soscan

text REDACCI

L'Ajuntament de Benicarló s'ha compromés a col·laborar amb la protectora d'animals Soscan per tal de millorar els serveis que actualment ofereix l'associació. El consistori aportarà material d'obra que no s'utilitza i altres elements com tanques o arbres.

El regidor de Serveis Públics, Ilde Añó, ha visitat les instal·lacions de la protectora d'animals Soscan per iniciar camins de col·laboració que ajuden a mantindre i a millorar els serveis que s'ofereixen des de la protectora. Fruit d'aquesta visita, l'Ajuntament s'ha compromés a contribuir amb elements que actualment es troben als magatzems de la Brigada d'Obres i Serveis i que no s'utilitzen, com ara material d'obra o tanques. També s'ha previst la possibilitat de trasplantar arbres o altres elements ornamentals.

Per al regidor, es tracta d'una col·laboració «necessària per la gran tasca que fa aquesta associació en favor dels animals abandonats». «Des de l'Ajuntament -ha dit Añó- farem el que estiga en les nostres mans per ajudar a millorar i ampliar les instal·lacions».

SERRANO, DE NOU REGIDOR

text NAT LIA SANZ

José María Serrano va prendre possessió de la seua acta de regidor pel Partit Popular de Benicarló.

Ho va fer en la sessió plenària ordinària del mes d'abril, en substitució del seu company Joaquín Pérez Ollo, que va haver d'abandonar el càrrec per malaltia. Durant la sessió es van aprovar diferents modificacions de crèdit destinades a pagar factures pendents de cobrament. A més, es van suspendre cautelarment la concessió de llicències en l'entorn de la parcel·la on es va trobar el poblat iber del Mas de Fabra. El descobriment va tenir lloc durant la construcció de la nova variant de la N340 i en aquell moment, només es van realitzar cates d'emergència. Ara, com va explicar l'alcalde Xaro Miralles, "volem posar en valor el conjunt, realitzant les excavacions i els estudis que siguen necessaris". En aquest sentit, la mesura aprovada en el ple permetrà protegir l'entorn atès que en l'actual PGOU no està esgrafiat.

EL SOPAR DE L'ALCALDESSA

text i foto NAT LIA SANZ

Que Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, és una *cocinillas*, és més que sabut en tota la província de Castelló. Ella mateixa, a través de les seues xarxes socials, s'ha encarregat de difondre multitud de receptes de les quals sol (o solia cuinar) en les seues estones d'oci.

I diem solia cuinar perquè des que va assumir la vara de comandament de l'ajuntament "no tinc temps per res". El dimarts va tenir l'oportunitat de posar-se de nou al comandament dels fogons en l'emblemàtic local de la Peña El Setrill de Benicarló. L'entitat organitza aqueix dia de la setmana un sopar a la qual convida a cuinar a afeccionats de la cuina o reputats xefs de la població. prop d'un centenar d'agraïts estómacs va acudir a la cita d'aquesta setmana. L'alcaldessa no va poder rebutjar l'oferta i va dissenyar un senzill però contundent menú per a l'ocasió. De primer crema de carabassa, seguit de polp amb creïlles que va coronar amb un sorbet de pinya colada o mandarina. Tot, com bé va explicar davant els comensals, molt natural. I és que també, com és tradició, al finalitzar el sopar va haver d'explicar els secrets del menú que va servir. L'alcaldessa va detallar que a les nou del matí va posar a bullir els deu quilos de polp que es van servir. En un altre dels fogons de la penya Setrill, va començar a preparar la crema, bullint les carabasses de cacauet. "Quan ho he tingut tot preparat, al voltant de les onze del matí, me n'he anat a l'ajuntament a atendre els meus quefers diaris", va detallar. A les tres de la vesprada, sense "menjar he tornat per a anar rematant el menú". Una reunió a Peníscola i de nou davant els fogons, en aquest cas ja per a començar a emplatar. Primer la crema de carabassa de cacauet, coronada amb gambeta pelada i ceba cruixent. "Tot un clàssic a casa,

que formava part de les carmanyoles que ens dúiem a València quan érem estudiants", va confessar el seu fill. Després el polp de Benicarló amb creïlles en salsa. I finalment, els sorbetes. Tot, acompanyat per amanides de l'horta benicarlanda i regat amb Vi Carlón de la collita del primer tinent d'alcalde, Domingo Roca. L'èxit del sopar de l'alcaldessa va ser tal que la Peña Setrill va tornar a convidar-la per a dissenyar un nou menú. I ella, de nou, va acceptar el repte. Aquesta vegada ha promès que prepararà la seua famós tiramisú de maduixes com postres.

Cuina saludable en directe i sense complicacions els primers dissabtes de cada mes

text REDACCI

La Regidoria de Comerç i Mercats ha engegat la campanya promocional 'La cuina de la mare', adreçada a famílies interessades en una alimentació saludable i en una cuina sense complicacions. La campanya consistirà a comprar al Mercat i cuinar en directe els primers dissabtes de cada mes.

L'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria de Comerç i Mercats, ha posat en marxa una nova iniciativa per a fomentar una cuina saludable i sense complicacions amb l'objectiu de promocionar el Mercat Municipal com a establiment especialista en alimentació fresca i de productes de proximitat i al mateix temps per a promoure la millora de la salut de les famílies a través d'una alimentació més sana.

La campanya, que porta per nom 'La cuina de la mare' es durà a terme els primers dissabtes de cada mes, des de maig fins a novembre (exceptuant el mes d'agost), i comptarà amb la col·laboració de l'Associació de la Dona Llaureadora i l'Associació de la Dona, que acompanyaran cada dissabte a les persones que s'inscriuen en la campanya a fer una compra al mercat per després cuinar en directe els aliments que han comprat.

Les integrants de l'associació ajudaran els participants a distingir els productes de temporada, els de millor qualitat, i els ensenyaran a triar aliments econòmics amb els quals poder elaborar plats molt nutritius i saludables. D'alguna manera, es convertiran en prescriptores i transmissores d'uns coneixements essencials per a poder portar una dieta sana sense complicacions.

Les persones interessades en aquesta iniciativa poden inscriure's a l'Àrea de Comerç i Mercats de l'Ajuntament (c. de César Cataldo, 2. Tel. 964 825 013) o al Mercat Municipal.

EN DIRECTE DES DEL MERCAT

La cuina de la mare

VINE I PARTICIPA!

Passa un matí la mar de divertit comprant i cuinant al mercat. Els participants triaran productes de temporada, saludables i de qualitat. Després els cuinaran en directe al mateix mercat.

Una dieta sana per a la família, sense complicacions, amb productes frescos i de proximitat és possible!

Inscripció prèvia:
964 47 03 28 - 964 82 50 13
correu.afic@ajuntamentdebenicarlo.org

9.00 h - Mercat municipal

maig 2014 7 juny 2014 4 juliol 2014 2 setembre 2014 3 octubre 2014 1 novembre 2014 5

Organitza: Ajuntament de Benicarló, GENERALITAT VALENCIANA, afic, Mercat Municipal, Col·labora: Comissió de la Dona, Ajuntament de Benicarló

L'OLI DE CASTELLÓ NO ÉS FRAUDULENT

text NAT LIA SANZ

Els productors d'oli de la província de Castelló han mostrat la seua preocupació per la repercussió que podria tenir en la demanda dels consumidors els indicis de frau de qualitat detectats pel ministeri en determinades marques.

Segons van denunciar les organitzacions de consumidors OCU i FACUA, a la qual s'han sumat ara les organitzacions d'agricultors, s'han manipulat suposadament mostres d'anàlisis d'algunes marques d'oli d'oliva. Els agents socials han demanat al Ministeri celeritat a certificar les sospites i llançar llum sobre una ombra que pot ferir el conjunt dels productors. «La desconfiança és el que més temem. Castelló té el 3 per cent de la producció d'oli d'Espanya i el nostre producte està molt dirigit a l'autoconsum, de venda directa en cooperatives, i defensem la qualitat del nostre oli», va afirmar

el secretari general de La Unió, Ramón Mampel, gran coneixedor d'aquest sector. Segons La Unió, no es tracta d'un problema de salut pública sinó de vendre com verge extra un oli que ja no ho és. «Es pot estar enganyant al consumidor que paga per una qualitat d'oli d'oliva que no se li està facilitant. Ací està el problema».

Per a la Unió, falta «educació i cultura» de l'oli. «Una cata d'oli et certifica en més del 50 per cent la seua qualitat. És difícil enganyar », afirma Mampel. No obstant això , aquest 'or líquid' és tan «agraït» que accepta barreges sense perdre «bon sabor ». «Es pot barrejar amb oli de girasol i pot estar bo. No és dolent per a la salut, però no és oli d'oliva verge extra. Hi ha pirates que han volen beneficiar-se d'açò i que poden fer mal a tot el sector», va lamentar el responsable de La Unió. Mampel va assegurar que «a Espanya, malgrat ser els majors productors d'oli del món, no tenim cultura de l'oli; i educació i cultura són bàsics per a poder defensar la qualitat i no permetre que ens enganyen».

LES CLAUS DE LA TRANSICIÓ

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

MANUEL MILIÁN MESTRE.
Els ponts trencats.
 Barcelona. Ed. Pòrtic. 2016.

La portada de *Els ponts trencats* deixa ben clar de què va el llibre, veiem un pont trencat i a banda i banda la bandera espanyola i la bandera catalana. És tota una metàfora visual del distanciament els últims anys de la societat catalana i la societat espanyola.

Una obsessió de Manuel Milián al llarg de la seua vida ha estat establir ponts entre Espanya i Catalunya. En el llibre fa referència a tres moments en què aquest pont semblava molt sòlid, i en els quals ell va intervindre molt directament. El primer pont va ser el pacte entre Fraga (quan era ministre de la Governació, en el primer govern després de la mort de Franco) i Pujol l'any 1976, al restaurant José Luis del barri de Chamartín a Madrid. El pacte va ser que Pujol els ajudava en la Transició i el grup polític de Fraga buscava una solució al tema català. Pujol es va mostrar d'acord i Fraga va començar a treballar sobre la idea de la Mancomunitat de Catalunya. Aquesta idea va morir tres mesos després, quan Suárez va formar govern i Fraga va deixar el ministeri.

El segon pont va ser la Constitució, quan Pujol fa una transacció amb Suárez i col·loca el concepte nacionalitat dins de la Constitució. Suárez reconeix regions i nacionalitats però no especifica quines són unes i altres i ho deixa tot penjat. Això es remata amb l'operació Tarradellas, que restitueix la legitimitat històrica de la Generalitat i les seves institucions. Aquest va ser el pont més sòlid, però se'n va anar en orris el 23 de febrer de 1981.

I el tercer pont arriba el 1996 amb el pacte del Majestic que signen José Mª Aznar i Jordi Pujol, que dura quatre anys i que es trenca quan el PP assolix la majoria absoluta l'any 2000.

Llegir aquest llibre suposa assistir en viu i en directe al coneixement d'alguns dels esdeveniments més destacats dels darrers 50 anys de la història d'Espanya explicats per una persona que els ha viscut en primera línia. Veurem com les inquietuds polítiques de Manuel Milián es desperten en la universitat de Barcelona dels anys 60, en un moment que en moviment estudiantil estava controlat per l'esquerra pel PSUC i per la dreta només hi havia el SEU, ell volia una altra cosa. Vorem com s'inicia en la política activa treballant amb l'empresari Eduardo Tarragona – propietari de Mobles Tarragona – que es va presentar a procurador a les corts franquistes. Després coneixeria més a fons el món de l'empresariat de la ma d'un altre empresari del món del moble – ara mobles La Fàbrica – Félix Estrada Saladich.

A continuació arribaria el coneixement i la col·laboració amb Manuel Fraga Iribarne, i el començament de la preparació de les estructures per fer el pas a la transició democràtica. Així es pot llegir la creació de clubs com Àgora a Barcelona i Godsa a Madrid, o el naixement Reforma Democràtica de Catalunya i

Reforma Democràtica Espanyola, que serien el nucli d'on sortiria posteriorment Alianza Popular.

Amb la lectura del llibre coneixerem a fons la personalitat de Josep Tarradellas, amb qui Manuel Milián va forjar una íntima amistat, i com es va organitzar el seu retorn a Catalunya.

També sabrem com es va dur a terme el pacte del Majestic entre el Partit Popular i Convergència i Unió que donaria la presidència del govern a José Mª Aznar l'any 1996.

A l'apartat periodístic també se li dedica un ampli espai. Assistirem a les vicissituds de la premsa de Barcelona dels anys 70, amb la seua experiència en el Noticiero Universal, el Tele – Expres i el Diario de Barcelona. Però sobretot coneixerem els avatars de la fundació de El País, on va arribar a ser accionista i membre del consell d'administració.

Acaba el llibre amb una anàlisi de la situació actual de la política espanyola, centrat sobretot en el Partit Popular, i lamenta la deriva que ha seguit el partit, molt diferent al que pretenien aquells que el van fundar.

Però sens dubte hi ha tres episodis cabdals per a entendre el pensament i l'activitat política posterior de Manuel Milián Mestre, que s'expliquen al començament de llibre. En primer lloc la tragèdia que suposa per a la seua família la Guerra Civil, després l'educació rebuda per part del seu oncle capellà, el conegut historiador Manuel Milián Boix i finalment el seu pas pel Seminari de Tortosa.

Els ponts trencats és un llibre farcit d'informació i que ens podrà ajudar a comprendre algunes claus de la Transició.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Molt malament. Però molt malament. Com pot ser que una publicació pretesament d'informació cultural com aquesta no dedicara ni una ratlla a l'actuació de l'actor madrileny Alberto San Juan de fa dos setmanes? No tenen en aqueixa casa ningú que sàpiga alguna cosa de teatre? No hi ha cap «especialista en el tema» com aquell Quim Monzó de «Persones humanes»? Quina llàstima, jo estava il·lusionat que m'hagueren explicat si va estar bé o no o si les coses que va dir contra membres destacadíssims del PP, contra el rei emèrit Borbó i contra també membres destacadíssims del PSOE eren veritat. Senyora Garcia, caldria una miqueta més d'organització en aqueixa casa seua perquè ens en passa per alt més d'una. Tampoc he vist fins ara ni una trista ressenya de «La historia de una escalera» que tan bé van representar els membres de la companyia de Josi Ganzenmuller. Facen-s'ho mirar, per favor.

Això sí, m'he llegit amb molta atenció l'article que Joan Heras li dedica a Félix de Azúa. El nostre Joan és un home llegit, cultivat, amb un nivell tan elevat que fins i tot en un moment donat va ser capaç d'atrevir-se amb una novel·la del flamant acadèmic de la llengua espanyola. Jo no. Poques lectures, amb tendència a zero, i una cultura general que s'acaba quan posa «FIN» als capítols de «La que se avecina». Les meues mancances intel·lectuals em permeten però vore que el seu col·laborador, eminent col·laborador, posa el dit a la nafra amb l'actuació que tenen tots aquests ciutadanos exemplars. Què volen aquesta gent?, què els hem fet? Tinc la teoria que al món hi ha persones que són molt i molt

intel·ligents però que els pot l'instint, com als animalets. Hitler (perdó per l'exemple recurrent) devia ser un senyor intel·ligentíssim que no podia, no sabia, controlar les seues baixeses criminals. I Franco fins i tot. De Azúa, tot i els seus reconeguts mèrits literaris, no és capaç de vore que la vitalitat del català, com les meues lectures, tendeix a zero.

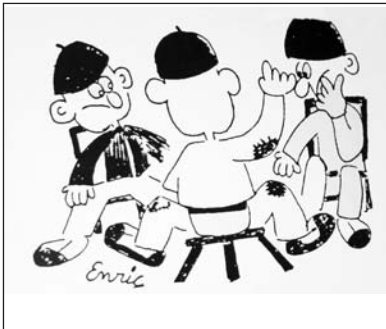
Joan Heras ens demanava què en pensàvem perquè ell, tan lúcid sempre, no ho entenien. Jo ho tinc clar. Si Félix de Azúa haguera viscut a València en comptes de viure a Barcelona no se n'haguera anat a Madrid perquè sa filla no sofrira l'atac de cap talibà nacionalista pancatalanista amb el perill de deixar-la mig encantada. No hi ha res a pelar en aquest país nostre. Que vinga tota l'acadèmia de la llengua espanyola i tot l'instituto Cervantes en ple no ja a València capital o a Alacant sinó ací a Benicarló i comprovaran quin és l'estat de la llengua pròpia. Només caldrà que passegen pel carrer i paren no massa l'orella i sentiran com el valencià, entre el jovent especialment, és una cosa residual. Quina barra el de Azúa este. Quins fetges. Per acabar-ho d'adobar només ens falta al nostre poble que una regidora que en la vida ha parlat en valencià ens vinga a dir no sé què leches dels perills de la catalanització. Au a fer punyetes, ella i tota la colla de palmeros que li diuen tú sí que vales. Tira per ahí a prendre vent. Quins defensors de més collons tenim de la terra nostra. Begh. Llàstima de temps, de paper i de tinta que acabo i li acabo de fer perdre. Perdona, senyora Garcia.

Del tema de la setmana no me n'he assabentat de res. No sé, ni ganes, què és un PGOU ni n'he vist mai cap ni de viu ni de mort. En canvi, l'amic Tonyo Fibla sí que m'ha ensenyat a dir «bistare, bistare».

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Gossos i guàrdies

Va, que tornem altra volta amb els amics municipals, exploradors dels límits més extrems del llenguatge, arriscats refutadors de les normes de la sintaxi i de la semàntica. Llegiu i ho entendreu. "15:28 Quejas vecinales en la Calle César Cataldo por las molestias causadas por un animal que se encuentra en un balcón. La Patrulla se entrevista con las partes implicadas". Què voleu que us diguem, de vegades, no ser més específic pot portar a confusió, perquè una de les parts implicades és sens dubte l'animal, no? Aleshores, com s'ho van fer per fer l'entrevista? Tenien un especialista en llenguatge caní? Van utilitzar els gos eixe tan trempat que tenen, Eros, creiem li diuen, per fer de mediador lingüístic? I és que, segurament, estem davant d'un cas únic de policies autènticament bilingües entre espècies! Una cosa que no hem sentit mai enlloc.

Qui paga descansa, qui no...

Tanquem aquesta setmana el nostre apartat policial amb aquesta altra entrada que deixa ben clar, altra volta, el valor expressiu de la seua prosa. Diu així: " 21:11 Alteración del orden en el interior de un Bar en la Calle César Cataldo al no querer abonar la consumición. A la llegada de la Patrulla ya no se encontraba dicha persona que era conocida por el titular". I és que, què esperaven, que els esperarà

(disculpeu la redundància), allí mateix perquè li reblaniren el crostó? Doncs l'implicat o implicada, que no s'acredita en l'informe, va fer el que tocava: fugir cametes ajudeu-me, com diuen per ací. Ara a vore si se'n va anar a casa a buscar diners per pagar el que devia.

Fineses

Quan ens van enviar la imatge no sabem si l'havíem de retornar al personal de la part seriosa (?) de La Veu, que també la hi ha, perquè hi aparegués com a foto denúncia, o traure-la nosaltres fent els comentaris previsibles. Al final, doncs això, que com al nostre conclave tafaneril hi ha gent molt preparada hem considerat que

sense cap mena de problema podem ser nosaltres qui la comentem fent la pertinent remarca sobre el grau d'estima que mostren alguns pel nostre patrimoni cultural. I és que la imatge, en aquest cas, no deixa lloc al dubte: un monòlit de límit de terme, la creu de Pàndols, que està entre Benicarló i Càlig, al camí que duu aquest mateix nom, es converteix, per obra, i desgràcia del poc seny d'una administració local, en un femer. En un autèntic femer. No hi havia més llocs on plantar dos contenidors de brossa? Sí senyor, tot un exemple de la idiosincràsia que es gasten amb el nostre entorn algunes administracions o que ho permeten. I no us penseu que la foto és de fa

ve de la pàgina anterior

temps, no, té menys d'una setmana. A vore si amb aquesta tafaneria-denúncia, a l'administració responsable li cau la cara de vergonya, deixa d'embrutar el patrimoni de tots i posa els contenidors en un lloc més adient!

Nou peatge a la circumval·lació
Canviem de tema que de merda ja en tenim prou, tot i que el que anem a comentar també es per enviar-los, a algunes administracions, a la ídem. Un tafaner que tornava a la capital, diumenge a la tarda es va trobar amb un control de la Benemèrita allà a la redona que serveix d'enllaç entre l'antiga N-340 i el desdoblament que han fet nou. I clar, com era d'esperar, l'embús que van fer va ser dels que fan feredat. Cotxes i més cotes aturats a un dels carrils de dins de la redona. Al final, embús de cotxes... i de civileros. No sabem de quins n'hi havia més. El tafaner que ho va veure es va quedar pensant... un lloc prou perillós per aturar els cotxes, no? És que l'afany recaptatori de Montoro estreny tant? Ara vés tu un dia i aturat, per la raó que siga, al mateix lloc. Segur que no cal afany recaptatori atés que la multa, si t' enxampen, no te la lleva ni Déu! I després diran que la gent és incoscient i no respecta les normes. I quan no ho fan ells... tots a callar, no? Doncs, home, si volen traure perres, almenys que ho facen amb seguretat. I si no que li diguen a Montoro que es fique ell, que amb el paregut que té al Montgomery "Monty" Burns, només li caldrà ficar un plateret i segur que recapta més si abans no se l'emporta algú per endavant! I no sigueu malpensats que no ho diem perquè prenga mal, tot el contrari, perquè se n'adone de com és de perillós el lloc triat per a parar la vidriola.

Looking for the blue

Segons tenim entès, en el Ple passat, la senyora Maria, del PP, va

fer una intervenció preguntant on era el blau (?) de la senyera a la passada Fira del Llibre. Va indicar que li va pegar mil voltes a la paradeta, ja en devien ser menys, però per voltar que no siga, buscant el blau de la dita senyera i no el va trobar. Segur que algun desaprensiu se'l devia emportar. Nosaltres no hi vam fer cas perquè, ja se sap, a una Fira de llibre anem per llibres i no per blaus ni rojos. Doncs ja veiem que tots no ho veuen igual. De tota manera, un tafaner que va estar quasi tot el matí per allí a la tal Maria no la va veure enlloc. Per vore, només va vore a un parell de regidors del PSOE i un de Compromís. Tal volta, com estava capficat remenant llibres, no se'n va adonar que hi havia algú que voltava... mirant les falde de la paradeta. I és que hi ha gent per a tot, no?

And looking for George

Per cert, també hem sabut que estava una mica mosca pel fet que li deien el dia de Sant Jordi, al dia de Sant Jordi (?), quan "es el dia internacional del libro" (sic). La veritat és que entre buscar falde blaveres i no trobar Sant Jordi (al drac tampoc?), tot i ser el seu dia, no sabem si va acabar comprant-ne algun de llibre. De tota manera, al final se li va vore la cua i va abocar

el que havia volgut preguntar d'entrada però no s'atrevia a fer-ho, i li va sortir de l'ànima: que no ens devem estar catalanitzant a poc a poc? Qui la hi devia haver enviat, al Ple? No canviaran mai!

LIKERS

Quan s'entra a les xarxes socials cal anar amb molt de compte. Hi ha qui posa like per sistema a tot allò que li apareix per davant i, suposem que sense adonar-se'n, acaba dient que li agraden veritables bajanades. Hi ha un conegut ultradretà local que amolla contínuament missatges com a mínim xenòfobs i que fan apologia del franquisme i de vegades hi ha càrrecs o excàrrecs del PP local que s'hi afigen a la festa. Més és, el personatge en qüestió diu que vota al PP... Algú s'ho hauria de fer mirar.

Jocs de trons i lluita de passes

Vinga, i acabarem a la ciutat a la mar, al castell que ha servit de marc a la sèrie Joc de Trons. A la imatge podreu veure la canallesca, entre ells als nostres, que aprofitant l'avinentesa se'n van anar d'estrena deixant-nos a nosaltres amb un pam de nassos. Ja ens hagueren pogut deixar un dels passes que portaven, que també haguérem fet faena nosaltres per allí, entre bambolines. La tafaneries que haguérem tret!

